

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5067/2025
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Пејчић, адвокат из ..., ради утврђења права службености и по противтужби против-тужиље ББ из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Пејчић, адвокат из ..., против тужиоца-противтуженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., ради накнаде за установљену стварну службеност, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1074/23 од 10.05.2023. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1074/23 од 10.05.2023. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1074/23 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 404/2017 од 05.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је главни тужбени захтев тужиоца-противтуженог и утврђено да је исти у корист своје повласне кп бр. ... у потесу „...“ шума 5. класе површине 1.39,15 ха власништво тужиоца-противтуженог са обимом удела од 1/1 уписан у листу непокретности бр. ... КО ..., одржајем стекао право стварне службености пролажења пешице, запрегом и трактором са тракторском приколицом путем дужине 142 м, ширине 2,5 м који иде преко послужне кп бр. ... у потесу „...“ шума 5. класе површине 2.70,76 ха власништво тужене-противтужиље са обимом удела 1/1 уписане у листу непокретности бр. ... КО ... на који начин је ова службеност заснована, и тужена-противтужиља обавезана да тужиоцу-противтуженом призна ово право, да му омогући несметано коришћење овог права и трпи упис овог права у корист тужиоца-противтуженог и његове повласне парцеле у Служби за катастар непокретности у Бору, а истој се налаже да у корист тужиоца-противтуженог и његове повласне парцеле у листу непокретности бр. ... КО ... у Г листу – подаци о теретима и ограничењима, упише ову службеност као терет на кп бр. ... у потесу „...“ шума 5. класе површине

2.70,76 ха, власништво тужене-противтужиље с обимом удела 1/1 уписане у лист непокретности бр. ... КО ... на основу ове правноснажне пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена-противтужиља да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 260.091,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Допунском пресудом Основног суда у Бору П 404/2017 од 10.11.2022. године одбијен је противтужбени захтев тужене-противтужиље којим је тражила да се тужилац-противтужени обавезе да јој на име накнаде за коришћење послужног добра исплаћује по 20.000,00 динара годишње почев од дана правноснажности пресуде Основног суда у Бору П 404/2017 од 05.03.2019. године па убудуће док право службености буде трајало.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1074/23 од 10.05.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужене-противтужиље и потврђена првостепена пресуда као и допунска пресуда истог суда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је исти у корист свог повласног добра, одржајем стекао право стварне службености, што је тужена дужна да призна и трпи и одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се тужилац обавезе да туженој плаћа накнаду за коришћење послужног добра као неоснован. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради утврђивања права службености у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази износ противвредност 40.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права службености у овој правној ствари поднета је 30.03.2018. године. Противтужба је поднета 25.12.2018. године. Вредност предмета спора је 1.219.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**